

Bevillningsutskottet har för sin del understrukt att man borde tillvarataga de möjligheter som kunde föreligga för en skattesänkning. Denna finge likväl ej vinnas genom en faktisk underbalansering av budgeten. Inom utskottet rådde principiell enighet om att en balanserad statsbudget i nuvarande konjunktur vore en nödvändig beståndsdel i den ekonomiska politiken. Såsom framginge av det rikssatsförslag, som nu underställts riksdagen, komme de för nästa budgetår beslutade statsutgifterna att taga i anspråk de inkomster, som med hittills tillämpliga skattesatser vore att påräkna. Utrymme för en sänkning av den statliga inkomstskattens uttagningsprocent saknades därför under nästföljande budgetår.

Vad beträffade möjligheten att i framtiden åstadkomma en skattesänkning berodde denna givetvis av statsutgifternas och statsinkomsternas fortsatta utveckling. Mot bakgrunden av utförda beräkningar rörande inkomstutvecklingen och det material, som föreläge för bedömning av den automatiska utgiftsutvecklingen, syntes enligt utskottets mening utrymme för en skattesänkning bliva synnerligen knappt för de närmaste åren. Enligt vad departementschefen anfört torde dock en viss inkomstökning vid bibehållet konjunkturläge kunna påräknas efter några år. I vad mån en skatteminskning härigenom skulle bliva möjlig avhänge dels av då rådande konjunkturläge och dels av statsutgifternas storlek. Utskottet ville med hänsyn härtill för sin del betona önskvärheten av att största möjliga återhållsamhet med nya statsutgifter iakttoges under de kommande åren. Givetvis skulle förutsättningen för en skattesänkning förstärkas, om redan beslutade statsutgifter kunde undergå minskning. Åtskilliga utredningar ha

Ändringar i föreskrifterna rörande taxeringsförfarandet.

Taxeringsnämndsordförandenas Riksförbund, som beretts tillfälle avgiva utlåtande över en inom finansdepartementets rättsavdelning upprättad P. M. med förslag till vissa ändringar i kungörelsen den 28 september 1928 (nr 382) med vissa föreskrifter rörande taxeringsförfarandet, får i ärendet anföra följande.

Förbundet har ingen annan erinran emot förslaget än att förbundet ifrågasätter, om i 20 § bör uttryckligen angivas att anteckningar om inkomsternas fördelning bör ske i en vid inkomstlängden fogad bilaga, därest utrymme i inkomstlängdens anteckningskolumn icke därtill förslår. Viss risk förefinnes nämligen alltid med lösa bilagor till en längd. Då ifrågasvarande anteckningar icke äro så talrikt förekommande, synes anteckning alltid kunna ske i anteckningskolumnen och med klammer markeras till vilken skattskyldig anteckningen är hänförlig.

---

skett i denna fråga. Svårigheterna att vinna tillräcklig enighet om de utgifter, som skulle kunna sänkas, hade emellertid lett till att framförda besparingsförslag endast i begränsad omfattning kunnat genomföras.